

samt beslutit antaga vissa förslag angående hemförskaflning av befälhavare och läringar, vilken fråga innefattas i första punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjugutredje dagen i juni år ettusen niohundra och tjugussex efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i öfvervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Konferensen hemställer, att regeringarna måtte vidtaga åtgärder för att trygga hemförskaflning av befälhavare och genom läringsavtal anställda läringar, vilka icke omfattas av bestämmelserna i det av generalkonferensen vid dess nionde sammanträde antagna förslaget till konvention angående hemförskaflning av sjömän.

4.

Rekommendation angående de allmänna grunderna för inspektionen av sjöfolkets arbetsförhållanden.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrå sammankallats till Genève och där samlats den 7 juni 1926 till sitt nionde sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående de allmänna grunderna för inspektionen av sjöfolkets arbetsförhållanden, vilken fråga utgör den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna den tjuguantra dagen i juni år ettusen niohundra och tjugussex efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i öfvervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

I betraktande av att, bland metoder och grundsatser av särskild och trängande vikt för arbetarnas fysiska, moraliska och intellektuella välfärd, fördraget i Versailles och de övriga fredsfördragen förplikta internationella arbetsorganisationen att ägna särskild uppmärksamhet åt inspektionen av arbetsförhållandena för att trygga verkställigheten av lagar och förordningar till skydd för arbetarna;

i betraktande av att internationella arbetskonferensen å sitt femte sammanträde (oktober 1923) antog en »rekommendation angående de allmänna grunddragen för yrkesinspektionen för att trygga verkställigheten av lagar och förordningar till skydd för arbetarna»;

i betraktande av att nämnda rekommendation är grundad huvudsakligen på den erfarenhet, som vunnits vid inspektion av industriella företag, och att det skulle bliva synnerligen svårt att tillämpa rekommendationen eller ens anpassa den efter sjöfolkets arbete, vilket till sin beskaffenhet och de villkor, under vilka det utföres, i grund skiljer sig från fabriksarbete;

i betraktande av att betydelsen av inspektionen av sjöfolkets arbetsförhållanden kommer att ökas i den mån lagstiftningen för sjöfolkets skydd utvecklas i olika länder och nya konventioner angående sjöfolkets arbetsförhållanden antagas av konferensen; samt

i betraktande av att det av ovannämnda skäl och för att ställa vunnna erfarenhet till medlemmarnas förfogande till hjälp vid upprättande eller omorganisation av deras system för inspektion av sjöfolkets arbetsförhållanden, är önskvärdt att fastställa de allmänna grundsatsen, som i praktiken visat sig vara mest ägnade att trygga genomförandet av åtgärder till sjöfolkets skydd;

hemställer generalkonferensen, att varje medlem av organisationen måtte taga följande grundsatsen under övervägande:

I. Inspektionens omfattning.

1) Den eller de myndigheter, vilka i varje land hava att svara för tillsyn å sjöfolkets arbetsförhållanden, böra hava som förnämsta uppgift att trygga verkställigheten av alla lagar och förordningar, vilka beröra sådana förhållanden och skyddandet av sjöfolket under utövningen av dess yrke.

2) I den mån det kan finnas lämpligt och möjligt, må åt inspektionsmyndigheterna, på grund av den erfarenhet de vinna under fullgörandet av sina huvuduppgifter, även kunna anförtros andra, sekundära uppgifter av social natur, växlande med hänsyn till uppfattning, seder och traditioner i olika länder, under villkor likväl:

a) att dessa uppgifter icke på något sätt kunna göra intrång på fullgörandet av inspektörernas huvuduppgifter;

b) att de icke på något sätt kunna skada den auktoritet och den opartiskhet, som äro nödvändiga för inspektörerna i deras förhållande till redare och sjöfolk.

II. Inspektionens organisation.

Konferensen hemställer:

3) att överallt, där det är förenligt med administrativ praxis, till tryggande av största möjliga enhetlighet vid tillämpningen av lagar och förordningar rörande sjöfolks arbetsförhållanden de olika tjänsteorgan, som svara för tillsynen över dylika lagars och förordningars tillämpning, måtte underställas en och samma centrala myndighet;

4) att, där vedertagen administrativ praxis icke medger dylik centralisation av tillsynen, de olika myndigheter, vilkas verksamhet helt eller delvis avse sjöfolkets skyddande, måtte sättas i tillfälle att draga nytta av varandras erfarenheter och att reglera sina arbetsmetoder enligt de gemensamma grundsatsen, som kunna anses mest effektiva;

5) att för nämnda ändamål nära förbindelse och ständigt samarbete måtte upprättas mellan dessa olika myndigheter, i den mån det är förenligt med administrativ praxis och på sätt som i varje land anses lämpligast (utbyte av rapporter och upplysningar, periodiska konferenser m. m.); och

6) att regelbunden förbindelse i frågor av ömsesidigt intresse måtte upprätthållas mellan myndigheterna för tillsyn å sjöfolkets arbetsförhållanden och myndigheterna för tillsyn å industriellt arbete.

III. Inspektionsmyndigheternas rapporter.

Konferensen hemställer:

7) att en årlig allmän rapport över tillsynen å sjöfolkets arbetsförhållanden måtte utgivas av trycket av centralmyndigheten eller genom samverkan mellan de olika myndigheter, som svara för utövandet av denna tillsyn;

8) att denna årliga rapport måtte innehålla en förteckning över gällande nationella lagar och förordningar rörande sjöfolkets arbetsförhållanden och tillsynen däröver jämte de ändringar däri, som trätt i kraft under året;

9) att densamma även måtte innehålla statistiska tabeller med nödiga kommentarer rörande inspektionens organisation och verksamhet, meddelande så vitt möjligt och så långt som är förenligt med landets administrativa praxis, upplysning beträffande följande punkter:

a) antalet i sjöfart använda fartyg, underställda olika former av inspektion, varvid dessa fartyg böra indelas efter typ (mekaniskt framdrivna fartyg och segelfartyg) och varje kategori ytterligare uppdelas efter det ändamål, för vilket fartygen nyttjas;

b) antalet sjömän, verkligt anställda å varje kategori av fartyg;

c) antalet fartyg, som besökts av inspektörerna, med uppgift om besättningarnas storlek;

d) antalet och arten av förseelser, som iakttagits av inspektörerna, och de ålagda straffen;

e) antalet olycksfall i arbete, som drabbat sjöfolk, samt dessa olycksfalls beskaffenhet och orsaker;

f) de åtgärder, som vidtagits för genomförande av bestämmelserna i internationella arbetskonventioner rörande sjöfolks arbetsförhållanden, samt den utsträckning, i vilken dessa bestämmelser kommit i tillämpning, antingen i form av sådan årsrapport, som ingives till internationella arbetsbyrån enligt § 408 av fredsfördraget, eller i annan lämplig form.

IV. Inspektörens befogenheter och åligganden.

A. Rätt att inspektera.

Konferensen hemställer:

10) att inspektionsmyndigheterna, efter att hava styrkt sin identitet, måtte äga att enligt landets lag:

a) utan föregående tillkännagivande när som helst, dag eller natt, inspektera fartyg, förande landets flagga, i egna eller främmande territorialvatten, ävensom i undantagsfall, fastställda i landets lag, samt efter inhämtat tillstånd av vederbörande sjöfartsmyndighet i öppen sjö, börande dock tiden och sättet för inspektions utförande avpassas så, att därigenom såvitt möjligt undvikas allvarlig olägenhet för fartygets utnyttjande;

b) utan vittnen utfråga besättningen och andra, vilkas uttalanden kunna anses önskvärda, företaga alla efterforskningar, som kunna anses nödvändiga, samt påfordra framläggandet av alla skeppspapper eller dokument, som enligt författningarna skola föras och som hänföra sig till inspektionens föremål;

11) att landets lag måtte stadga, att inspektörerna medelst ed eller på annat med landets administrativa praxis eller sedvänja överensstämmande sätt skola förbinda sig att vid äventyr av straff eller lämplig disciplinär åtgärd, icke yppa affärshemligheter, varom de kunna erhålla kännedom under utövningen av sina åligganden.

B. Rätt till tvångsåtgärder.

Konferensen hemställer:

12) att inspektionsmyndigheterna måtte erhålla befogenhet att i allvarliga fall, då fara föreligger för besättningens hälsa eller säkerhet, efter inhämtat tillstånd av vederbörande sjöfartsmyndighet förbjuda fartyg att lämna hamn, innan nödiga åtgärder vidtagits ombord å fartyget till efterkommande av

gällande lagbestämmelser, dock med rätt för vederbörande att fullfölja talan till högre administrativ myndighet eller till domstol i överensstämmelse med lagstiftningen i de olika länderna;

13) att förbud för fartyg att lämna hamn måtte betraktas som en åtgärd av utomordentligt allvarlig beskaffenhet, vilken får tillgripas endast såsom en sista utväg, då alla andra inspektionsmyndigheten till buds stående lagliga medel att skaffa respekt för lagen använts utan verkan;

14) att inspektionsmyndigheterna måtte erhålla befogenhet att i särskilda fall föreskriva omedelbara åtgärder till tryggande av tillämpningen av lagar och förordningar rörande sjöfolks arbetsförhållanden, dock med rätt för vederbörande att fullfölja talan till högre administrativ myndighet eller till domstol i överensstämmelse med lagstiftningen i varje land;

15) att den centrala myndigheten måtte erhålla befogenhet att i särskilda fall medgiva undantag från visst bestämt stadgande i lag eller förordning rörande sjöfolks arbetsförhållanden, då myndigheten gjort sig förvissad om att stadgandet praktiskt taget efterkommits eller att dess iakttagande icke är nödvändigt med hänsyn till omständigheterna i det förevarande fallet, förutsatt likväl att de åtgärder, som vidtagits, eller de bestämmelser, som träffats för syftet ifråga, äro minst lika effektiva som ett strängt iakttagande av stadgandet.

C. Rätt att påkalla inspektion.

Konferensen hemställer:

16) att landets lag måtte stadga rätt för befälhavaren att påkalla inspektion i alla fall, där han finner nödigt;

17) att landets lag måtte stadga rätt för medlemmarna av besättningen att under de villkor, som kunna uppställas, påkalla inspektion i alla fall där fråga är om de hygieniska förhållandena ombord, fartygets säkerhet eller reglerna om sjöfolkets arbetsförhållanden.

D. Redares och sjömäns samverkan med inspektionsmyndigheterna.

Konferensen hemställer:

18) att, i den mån det är förenligt med administrativ praxis i varje land och på sätt som anses lämpligast, redare och sjömän måtte anmodas att samverka vid tillsynen över genomförandet av lagar och förordningar rörande sjöfolks arbetsförhållanden.

Särskilt vill konferensen fästa de olika ländernas uppmärksamhet på följande metoder för samverkan:

a) det är av väsentlig betydelse, att alla möjligheter beredas sjöfolket att direkt eller genom vederbörligen bemyndigade representanter hos inspektionsmyndigheterna fritt anmäla varje lagöverträdelse ombord på det fartyg, å vilket sjöfolket är anställt, samt att inspektionsmyndigheten snarast möjligt undersöker den fråga, som klagomålet avser, ävensom att klagomålen av inspektionsmyndigheten behandlas som absolut konfidentiella;

b) för att åvägabringa fullständig samverkan mellan å ena sidan redare och sjöfolk samt deras organisationer och å andra sidan inspektionsmyndigheterna samt för att förbättra de förhållanden, som äro av betydelse för sjöfolkets hälsa och säkerhet, är det önskvärt, att inspektionsmyndigheterna tid efter annan med representanter för redarnas och sjöfolkets organisationer rådgöra om bästa sättet att uppnå nämnda syften. Det är även önskvärt, att blandade kommissioner av redare och sjöfolk upprättas och att tillfälle beredes dem att samverka med de olika myndigheter, som övervaka tillämpningen av lagar och förordningar rörande sjöfolkets arbetsförhållanden.

E. Garantier beträffande inspektionsorganen.

Konferensen hemställer:

19) att inspektörerna måtte utses på sådant sätt, att de åtnjuta såväl redarnas som sjöfolkets fulla förtroende och att av dem för sådant ändamål bör krävas:

a) egenskaper, som borga för absolut opartiskhet vid fullgörandet av deras uppgifter;

b) erforderlig teknisk sakkunskap för fullgörandet av nämnda uppgifter.

Det är önskvärt, att personer, som tjänstgjort till sjöss, erhålla anställning inom inspektionen, antingen fast eller tillfällig, allt efter de administrativa myndigheternas beprövande;

20) att, där så befinnes nödvändigt, inspektörerna måtte biträdas i sina åligganden av kompetenta experter, som äga redarnas och sjöfolkets fulla förtroende;

21) att inspektörerna måtte hava offentlig tjänstebefattning med en ställning, som gör dem oberoende av regeringsskiften;

22) att förbud måtte meddelas för dem att hava något som helst ekonomiskt intresse i de företag, som äro underställda deras tillsyn.

F. Andra uppgifter.

Konferensen hemställer:

23) att inspektörerna, som på grund av arten av sina uppgifter hava särskilt goda tillfällen att iakttaga de praktiska verkningarna av tillämpningen utav lagar och förordningar rörande sjöfolkets arbetsförhållanden, måtte, såvitt det låter sig förena med de administrativa metoderna i varje land, anmodas att biträda vid förbättrande av lagstiftningen till sjöfolkets skydd och att så effektivt som möjligt medverka till förebyggande av olycksfall;

24) att de, såvitt det låter sig förena med administrativ praxis i varje land, måtte kallas att deltaga i undersökningar beträffande skeppsbrott och olycksfall ombord på fartyg och att de måtte erhålla befogenhet att, där så finnes nödigt, ingiva rapporter över resultaten av dylika undersökningar;

25) att de, såvitt det låter sig förena med de administrativa metoderna i varje land, måtte kallas att medverka vid förberedandet av förslag till lagar och förordningar om skydd för sjöfolk.

B. Originaltexterna.

Projet de convention concernant le contrat d'engagement des marins.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 7 juin 1926, en sa neuvième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au contrat d'engagement des marins,

Draft convention concerning seamen's articles of agreement.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninth Session on 7 June 1926, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to seamen's articles of